

Slags Indkaldelser ikke vilde være ganske nødvendige. Saaledes vil det jo nu i næste Finantsaar være tilfrækkeligt at indkalde til Linien, som Hærloven byder, den anden og fjerde Aargang. Det er vel saa, at det Mandskab af Forskøt, der kommer ind til Veirøvelse, ikke bliver aldeles fuldtalligt; den høitærede Minister huskede vist ikke ganske rigtigt, det bliver ikke fuldtalligt, og dette er vel ogsaa Grunden til, at man vil sende Livgarden over til Veiren; men ialfald vil Krigsbestyrelsen nøies med det Mandskab, der er, og det er, hvis jeg mindes ret, kun en 4—500 Mand, der vil komme til at mangle. Gaae vi nu et Skridt videre og sige: til Reserven indkaldes 5te og 6te Aargang, saa have vi Linien og Reserven fuldstændig i Orden, og saa er det Tid at kaste et Blik paa Forstærkningen. Jeg havde troet, at den ærede Minister vilde sige: med Hensyn til Linien har Regjeringen stillet sig paa Lovens Standpunkt, og med Hensyn til Reserven staaer Udvalget ganske vist i sit Ændringsforslag under Nr. 4 paa Lovens Standpunkt; da dette er saa, vil jeg lade mig nøie dermed, men saa vil jeg ogsaa have, at Rigsdagen skal respectere, at Loven nu er saa vidt gennemført, at det er den rette Tid at tage fat paa Forstærkningen. Havde den ærede Minister imødeføkket Rigsdagen i, kun at ville have 5te og 6te Aargang indkaldte til Reserven, da troer jeg, at han vilde have en endnu stærkere Støtte for sig med Hensyn til Indkaldelsen af Forstærkningen. Jeg har endnu med Hensyn til Indkaldelsen af Forstærkningen en anden Grund, som jeg ikke vil tilbageholde, og det er den, at man efter min Mening skal bestræbe sig for, saasnart det lader sig gjøre, at bringe Hærloven til fuld Udvikling. Vi have været vant til at betragte vort Forsvarsvæsen som bestaaende af to Afdelinger, Hæren og Søværnet. Jeg behøver ikke at sige, at med den sidste Deel deraf gaaer det ned ad Bakke. Vi have jo faaet Oplysninger i denne Sæssion, som tyde paa, jeg kan sige: overbevise os om, at der er en væsentlig Reduktion foreslaaende for vor Flaade, en Reduktion fra den Forudsætning, hvorpaa Loven om Søværnet er bygget. Jeg skal naturligvis ikke komme nærmere ind paa dette

Spørgsmaal nu — der vil blive rigtig Anledning til at discutere det senere hen — men jeg vil kun antyde det, ligesom min ærede Collega for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) gjorde igaar. Men naar Rigsdagen og Regjeringen ville gaae denne Vej, naar det ikke er muligt at standse paa denne Vej, lader os da idetmindste gjøre Alt, hvad vi kunne, for at bringe Hærloven til fuld Gyldighed. Jeg skal derfor anbefale det høie Thing at stemme mod det Forslag, som staaer under Nr. 3.

Schlepperevell: Jeg har aldrig yttret, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (G. M. Petersen) sagde, at alle de Forslag, der kom fra Krigsministeren, kunde Thinget ikke dømme om; jeg har sagt, at der vilde indtræde Tilfælde, hvor Forslagene vare af den Bessaffenhed, at vi ikke kunde dømme om dem. Jeg indrømmer fuldkomment, at den ærede Rigsdagsmand er en meget kyndig Mand, men han maa dog vist erkende, at der er en Begrændsning for hans Indsigt, og jeg troer virkelig, at jeg har Ret til at sige, at der kan komme Forslag her, hvorefter vi ikke kunne dømme, men hvor det, om vi ville bevilge, hvad der er forlangt, eller ikke, maa afgjøres efter den Lillid, vi have til Forsvarsministeren. Jeg antager ikke, at jeg derved har sagt Noget, som ikke lader sig forsvare; der er sikkert Mange her i Thinget, der sige det Samme, og endnu flere udenfor Thinget. Hvad angaaer det, som den ærede Rigsdagsmand yttrede med Hensyn til det Finansielle, da skal jeg kun sige dette, at Forslaget jo har været for i Statsraadet. Der have Finantserne deres Dalsmand i Finantsministeren, og Finantsministeren indseer jo Nødvendigheden af, at disse Foranstaltninger blive satte i Gang. Jeg skulde tillige udtale, at jeg mener, at vi have Erfaringen for os om, hvad overdrevne finansielle Hensyn føre til. Naar vere Soldater ved Dannerwike laae uden Lø, under den frie Himmel, uden at have Noget over Hovedet, og det i den koldeste Tid, i en klingrende Frost, imedens Sjenden laae udenfor og havde et godt Qvarteer, saa var det de finansielle Hensyn, som der havde gjort sig gjældende; man har ikke villet spendere 100,000 Rd. til